سال قحط بود و طعام نایاب سه رازاد را، داد و جُدیر را
بروی فراموش کرد اینه ند جُدیر هم با آن جماعت بیرون رفت
ای نهاد و صبر پیشه کرد و نتیجهٔ آن چشم می داشت و در آخر قوم
می رفت وی گفت لا اله الا الله والله اکبر سبحان الله والحمد
لله ولا حول ولا قوة الا بالله پس میگفت نیکو زادیست این
ای پروردگار من واین را تکراری کرد جبرئیل علیه السلام آمد
و با رسول صلی الله علیه وسلم گفت که پروردگار من مرا بتو فرستاده
است و ترا خبری دهد که سه اصحاب را زاد راه دادی و بر تو فراموش
کرد اینه ند که جُدیر را زاد راه، دبی ووی در آخر قوم می رود و
می گوید لا اله الا الله والله اکبر سبحان الله والحمد لله ولا حول
ولا قوة الا بالله وی گوید نعم الزاد هذا یارب واین کلام وی
مر اورا نوری خواهد بود از زمین تا آسمان برای وی زادی
بفرست رسول صلی الله علیه وسلم مردی را بخواند و زاد جُدیر را
بوی داد و فرمود که چون بوی رسی آنچه می گوید یاد گیر و چون
زاد بوی دبی آنچه می گوید یاد گیر و بگوی که رسول خدای ترا سلام
می رساند وی گوید که زاد ترا فراموش کردم خدای تعالی جبرئیل را
بمن فرستاد تا مرا یاد داد چون آن مرد بجُدیر رسید همان کلمات را
می گفت وچون پیغام رسول را صلی الله علیه وسلم رسانید گفت
الحمد لله رب العالمین ذکری زانی من فوق سبع سماواته ومن

فوق عرشه

فوق عرشه ورحم جزعی وضعفی پس گفت یارب کلام تنبی جُدیر را
لا یشنا که پس آن مرد آنچه شنید یاد گرفت و پیش رسول صلی
الله علیه وسلم آمد و باز گفت فرمود که اگر تو نیز بر خود بسوی آسمان
بالا کنی هر آینه مر کلام ویرا نوری بینی بلند درمیان آسمان و زمین

واز انجمله آنست که روزی رسول صلی الله علیه وسلم فرمود که
می خواهم که جماعتی بجایی فرستم چیزی تصدق کنید عبد الرحمن بن عوف
رضی الله عنه یا رسول الله نصف مال خودی دهم و نصفی برای عیال
خود می گذارم وصحابی دیگر یک صاع تمر آورد و گفت یا رسول الله
دو صاع تمر اجرهٔ دلو کشیدن گرفته ام یک صاع از برای اهل خود
گذاشتم و یک صاع اینک آورده ام منافقان در شان عبد الرحمن
بن عوف رضی الله عنه گفتند که این تصدق از برای سمعه وریاست
و در شان آن صحابی دیگر گفتند که خدای و رسول خدای نیازمند
از صاع این مرد خدای تعالی آیت فرستاد که الذین یلمزون المطوعین
فی الصدقات **واز انجمله آنست** که میمونه رضی الله عنها گفته
است که در شب که نوبت من بود رسول صلی الله علیه وسلم بوضو ساختن
برخاست ناگاه آوازی بگوش من آمد که می فرمود لبیک لبیک سه بار
از وی پرسیدم که یا رسول الله آنجا با تو که بود که سخن می گفت فرمود
که زاجر بن کعب بود که از من طلب نصرت می کرد ایشان از کجان آن
شده است که ایشان را در نگذشته از ان سه روز که از بنی کعب